

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2025 ÅRG 57

LKK 100 ÅR I SVERIGE

1925 är Liberala Katolska Kyrkans officiella födelseår i Sverige, men helt okänd som kyrklig företeelse var den inte, när den fick sina första svenska präster - Sigfrid Fjellander och Sven Serrander - och började sin offentliga verksamhet med en midnattsmässa i den första kyrkolokalen vid Östermalmsgatan i Stockholm julen detta år. Redan 1921 – möjligen tidigare – omnämndes den ny kyrkan genom små notiser i bl. a. TS-publikationer, men då under namnet "Fria Allmänliga kyrkan". Visserligen var det officiella namnet redan då "The Liberal Catholic Church", men av hänsyn till den Romersk Katolska Kyrkan och risken för förväxling med denna användes en mera "neutral" benämning. Och det kan noteras, eftersom diskussioner om just namnet på kyrkan fortfarande förekommer av och till, att den under den allra första pionjärtiden i Sverige – alltså från 1925 – en kort period kallades Fria Katolska Kyrkan.

Redan under 20-talets första år hade också enklare gudstjänster enligt den unga kyrkans ordning firats privat i Stockholm. Vi vet av anteckningar från den tid, att några completorier – möjligen också någon Prima – firades under ledning av Walther Hamilton, som senare vigdes till präst i LKK.

Pionjären Sigfrid Fjellanders första direkta möte med kyrkan skedde troligen 1923, då han under en konferens i Wien uppges ha deltagit i en liberal-katolsk mässa, dock "utan att ha blivit särskilt berörd av den". Han var skeptiskt inställd till kyrkliga aktiviteter och riter, en skepsis som han bar med sig från föräldrahemmet i Skåne. Hans far var präst – "av den gamla sorten" – i Svenska kyrkan och det var, mycket inom den "vanliga" kristendomen Sigfrid redan som ung hade svårt att bejaka helt.

Forts sid 3

Biskopens spalt

Tänk er att ni har en utländsk gäst på besök. Han bor i ert gästrum på övervåningen och varje morgon före frukost så hör ni hur han flyttar möblerna i sitt rum.

Efter ett tag tar er nyfikenhet överhanden och ni ställer helt enkelt frågan; varför flyttar du möblerna på morgonen? Är det något som inte är till din belåtenhet?

Julian Adriaan Mazel hade inget annat än att svara som det var; han var biskop i ett relativt nytt kyrkosamfund som hette the Liberal Catholic Church och som sådan hade han för vana att varje morgon fira mässan före frukost.

Flera av värdarna i det lilla kollektiv där han bodde hade vuxit upp i religiösa miljöer och därför kom omedelbart frågan om de inte fick delta i firandet nästa morgon.

Så flyttades mässfirandet från Junkerns sovrum till vardagsrummet och för varje dag som gick blev antalet deltagare större.

På detta sätt kom Liberala Katolska Kyrkan till Sverige, skaran som besökte biskop Mazels morgonmässor blev kärnan i den församling som skulle komma att byggas upp under resten av det kommande året.

Mycket skulle förberedas inför den första offentliga mässan som sedan hölls julnatten 1925. Vi befinner oss således i början av att fira Liberala Katolska Kyrkans första 100 år i Sverige. Firandet kommer framförallt att högtidlighållas vid Mikaelihelgen senare i år, med midnattsmässan vid jul för att sedan avslutas vid Mikaelihelgen 2026.

Här i Communio kommer firandet att uppmärksammas

genom några historiska tillbakablickar.

Firandet av jubileet är också en kick-off inför framtiden.

Under kommande år kommer vi att lägga en stabil grund för de första kommande hundra åren för Liberala Katolska Kyrkan att tjäna Herren Jesus Kristus och hjälpa människor att komma närmare Gud.

+ Krister

Fråga biskopen

Forts från sid 6

rökelsebruket i den romerska liturgin. Rökelsen blev en symbol för vördnad, helighet och den gudomliga närvaron.

Efter Trientkonciliet (1545–1563) och modern tid

Efter reformationen behöll den katolska kyrkan rökelsen i sin liturgi, till skillnad från många protestantiska kyrkor som avskaffade den. Under den tridentinska mässan i Romersk-katolska Kyrkan (före Andra Vatikankonciliet) var rökelsen ett viktigt inslag, särskilt vid högtidliga mässor.

Efter Andra Vatikankonciliet (1962–1965) reformerades liturgin i Romersk-katolska Kyrkan och användningen av rökelse blev mer flexibel och används oftast vid högtidliga mässor, vid processioner och i speciella riter såsom begravningsmässor.

I Liberala Katolska Kyrkan

I Liberala Katolska Kyrkan använder vi rökelse nästan vid varje gudstjänst. Vi anser att den historiska och symboliska betydelsen av rökelsen (se ovan) och den effekt rökelsen har genom att väcka doftsinnen och ge både lokalen och firandet en tydlig distinkt andlig doft är av ett stort värde i gudstjänstlivet. Doftsinnen väcks och kopplar direkt till bön, tillbedjan och gudstjänst.

Rökelsen som används i kyrkan består till största delen av olika kådor och hartser från aromatiska träslag. Mestadels

består det av hartserna olibanum (även kallad frankincense) och benzoin. När hartserna stötts till rätt storlek tillsätts olika eteriska oljor tex, sandelträ- och rosenträolja, citronolja, geraniumolja, kryddnejlikeolja, rosenolja och bergamottolja, till slut kan man tillsätta torkade blommor av aromatiska blommor som tex lavendel.

Rökelsen sprinklas sedan på en bädd av glödande kol som ligger i botten på rökelsekaret för att frigöra rök och doft.

Sammanfattning

Rökelse används i katolska gudstjänster för att symbolisera böner som stiger till Gud, helga och rena altaret och församlingen, samt påminna om det gudomliga mysteriet. Dess bruk har bibliska rötter, såsom i Gamla Testamentets tempelkult och Uppenbarelsebokens beskrivning av himmelsk dyrkan.

Tidiga kristna avstod från rökelse på grund av dess koppling till hedniska offer, men efter kristendomens erkännande i Rom återinfördes den i liturgin. Under medeltiden blev rökelse en integrerad del av den romerska liturgin, och efter Trientkonciliet förblev den en viktig del av den katolska gudstjänsten, även om dess användning blev mer flexibel efter Andra Vatikankonciliet.

I Liberala Katolska Kyrkan används rökelse vid nästan varje gudstjänst för dess historiska och symboliska betydelse, samt dess förmåga att förstärka den andliga upplevelsen genom doftsinnen.

När celebranten lägger rökelse på det glödande kolet i rökelsekaret välsignar han den med orden:

”-Må du välsignas av Honom, till vars ära du skall brännas. Amen.”

(På latin: "Ab illo benedicaris, in cuius honore cremaberis. Amen.")

+Krister

Men 1925 hände det! Den holländske liberalkatolske biskopen Adriaan Mazel kom på besök till Stockholm i april det året, bl. a. för att hålla föreläsningar om Theosophia, den uråldriga visdomen. Biskopen bodde i ett kollektiv av unga, sökande människor vid Barnhusgatan intill Norra Bantorget - huset ägdes f ö av Svenska Missionsförbundet och låg där Stockholms Folkets hus numera har sina lokaler. Varje morgon dukade han ett altare på en byrå i sitt stockholmska gästrum för att fira privat mässa och han fick hjälp att arrangera ett provisoriskt gudstjänstrum av några av de unga värdarna. De deltog också i de stilla mässorna, som lästes på engelska, och ryktet om vad som försiggick spred sig och väckte intresse i en vidare vänskrets. Altaret flyttades ut i stora vardagsrummet och efter bara några dagar hade antalet mässbesökare ökat till mellan 20 och 30 personer.

Sigfrid Fjellander har berättat, att alla deltagare var "sådana, som kämpat sig loss från bundenheten och knappast kunde tänka sig att arbeta i en kyrka. Vi reagerade kanske till en början inför allt detta kyrkliga språk, men det förnyades för oss, därför att vi upplevde det på engelska och vi blev besparade från de gamla associationerna. Vi blev fascinerade!"

Innan biskop Mazel efter två veckor lämnade Stockholm hade han döpt och konfirmerat inte mindre än 22 personer! Liberala Katolska Kyrkan hade fått sin första svenska församling! Veterligt hade kyrkan innan dess endast haft en enda medlem i vårt land. Hon hette Märta Schram och upptogs i kyrkans gemenskap genom dop, förrättat av biskop Cooper i Hollywood redan 1921.

De första svenska prästerna

Nu fanns alltså en församling, men ingen präst, som kunde föra arbetet vidare. Men innan biskop Mazel lämnade Stockholm gick Sigfrid Fjellander upp till honom och ställde — till sin egen stora förvåning, berättade han många år senare — frågan: —Kan jag användas?

Den unge prästkandidaten accepterades, liksom kapten Sven Serrander, som några dagar senare också anmälde sig villig till tjänst. Båda reste några månader senare — i augusti 1925 — till Ommen i Holland, där LKK:s förste biskop, James Ingall Wedgwood, ledde ett seminarium för fem blivande präster,

däribland de två svenskarna. Prästvigningen skedde den 28 augusti i ett för ändamålet inrett kyrkorum på slottet Het Laar. Åter hemma i Stockholm läste de unga prästerna mässan — till en början helt på engelska — i "capella privata" varje morgon. Allt som behövdes — skrudar bl. a. — för att gudstjänst skulle kunna firas tillverkades av de egna medlemmarna, samtidigt som liturgin så sakteliga avsnitt för avsnitt översattes till svenska. Den första kåpan, sydd av vitt "balklänningstyg", används f ö fortfarande i Domkyrkan i Stockholm. Den har måst repareras flera gånger, men kan göra tjänst länge än.....

Den första offentliga mässan

Steget ut i offentlighetens ljus togs julen 1925, då den första offentliga mässan — en midnattsmässa — hölls i TS' vackra samlingslokal vid Östermalmsgatan 12, som sedan kom att bli Stockholmsförsamlingens gudstjänstlokal i bortemot 12 år. Nu fanns det också officiellt en liberalkatolsk församling i Sverige; S:t Mikael och alla Änglars

församling hade börjat funera! Men vid starten kallades kyrkan alltså inte liberalkatolsk

utan gick under benämning en "Fria Katolska Kyrkan", ett namn som den behållit i bl. a. Finland och Holland.

Ett par år efter starten i Stockholm bildades också en församling i Göteborg, där verksamheten leddes av Ragnar Mörling och Fredrik Bauer, som båda prästvigdes 1927.

Men kyrkorummet vid Östermalmsgatan var inte kyrkans eget. Undan för undan blev drömmen om ett eget kyrkorum med permanent altare allt starkare i takt med att gränserna mellan rent teosofisk och fri katolsk och sakramental verksamhet blev allt klarare. Församlingen blev också "uppsagd" flera gånger av sin hyresvärd TS. Att skaffa egen lokal blev ett måste. Efter mycket sökande fann man ett rymligt rum under en täckt gård i fastigheten Tegnérgatan 13

mitt i centrala Stockholm. Där fick församlingen — året var 1937 — inte bara en förhållandevis rymlig

gudstjänstlokal, utan också — i en tvårumslägenhet alldeles intill — lokaler för expedition, skrudkammare, bibliotek och mycket annat.

Fortfarande var det entusiasmen och det frivilliga arbetet under Sigfrid Fjellanders ledning som gjorde det möjligt att skapa ett vackert och värdigt hem för församlingen.

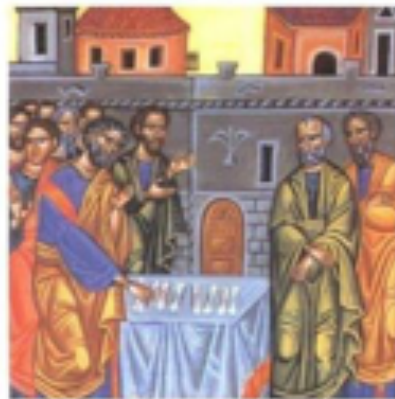
Ekonomien var skral, men änglarna skötte bokföringen redan då och allt fungerade — till lika stor förvåning som glädje. Om hur det fungerade kan mycket läsas, bl. a. i gamla kyrkoblad och i Ingrid Nyborg-Fjellanders bok "Den leende biskopen", där vi hämtat de flesta av uppgifterna om kyrkans svenska pionjärtid.

Vad som sedan hände i Stockholm, när S:t Mikael och alla Änglars församling 1970 måste lämna Tegnérgatan 13, berättas i kommande nr av *Communio*.

Fortsätter i *Communio* nr 2

Tro och tradition

Fortsättning på de inlägg som så förtjänstfullt läggs upp under ovanstående rubrik på vår Facebooksida av fader Göran Werin.

24 feb - Mattiasdagen

"Två blev föreslagna, Josef Barsabbas, som kallades Justus, och Mattias. Och man bad: "Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss vilken av dessa båda du har utvalt till denna tjänst som apostel efter Judas, som övergav sin plats för att hamna där han hör hemma." Så kastade de lott, och lotten föll på Mattias, och han upptogs som den tolfte bland apostlarna." (Apg 1: 23-26)

Det finns inte så mycket information om Mattias. Hans helgonattribut är en yxa. Finns olika berättelser om var han predikade. Likaså olika platser angivna var och hur han dog och var hans kvarlevor finns. I vissa berättelser avled han av hög ålder, i andra halshöggs han i Jerusalem (därav yxa till attribut).

Redan i de äldsta svenska kalendrarna finns Mattiasdagen med den 24 februari. Mattiasdagen flyttades dock skottår, en dag framåt (då dagen var skottdag fram till år 2000, därefter 29 feb). Katolska kyrkan flyttade 1969 Mattias helgondag till den 14 maj för att den inte skulle krocka med fastan inför påsk.

I en ramsa om vårtecken från Mälardalen sades det att "Mattis med sitt långa skägg lockar barnen utom vägg." Även Mattis, precis som Petrus, sades kasta stenen i sjön alltså att isarna smälter och det första som syns är stenarna som sticker upp. Mattiasdagen anses på en del håll i Sverige vara första vårdagen.

(Foton från Wikimedia Commons: Staty av Mattias. Hans (eventuella) relikier i kyrkan i St. Mathias abbey i Trier, Tyskland. Ikonbild med lottningen efter Judas.)

4 mars

"Fromma änglars dag"

Enligt Bondepraktikan: "Den tisdag, som i Fastlagsveckan falla, skall man betrakta som alla fromma änglars dag. Densamma morgon skall man planta in, och så frö i alla änglars namn, så blir det alltid grönt och kommer till gagn."

(Foto från Pixabay.)

För 22 år sedan

+ Sten-Bertil

Vår kyrka är 100 år gammal i Sverige. Men är bara 22 år sedan vi gick med i en mer progressiv del av den Liberala Katolska Kyrkan.

Eftersom jag är den ende nu levande biskopen, som var närvarande vid vår nya rörelses första General Episcopal Synod, vill jag i kyrkans 100-årsjubileum återge hur vår del av LKK startade och vilka beslut vi tog.

Först lite bakgrunds-information.

Ända sedan grundandet av den Liberala Katolska Kyrkan är liberalism - eller individens frihet att uttrycka sina åsikter och övertygelser - central och ständigt stöttats av kyrkans ledning. Biskoparna var mycket noga med att endast innefatta sådant i den kanoniska lagen som var absolut nödvändigt för att leda verksamheten.

Regionalbiskoparna gavs ett mycket stort utrymme för anpassning av den kanoniska lagen med avseende på de kulturella och sociala förhållanden som rådde i varje region.

När det moderna samhället bröt igenom, särskilt efter

andra världskriget, genom den globala internationaliseringen, uppdagades stora skillnader mellan olika regioner. Det framträdde speciellt i sociala frågor.

Efter GES möte i St Albans (2000) började konservativa biskopar skriva om den kanoniska lagen. Syftet var att förhindra kyrkan från att vara en del av det sociala klimatets förändring i samhället.

Även om diskussionen mestadels kretsade kring frågan om kvinnors ställning i kyrkan, blev det klart att det underliggande problemet var skillnaderna mellan regionernas sociala förhållanden, vilket djupt påverkade alla provinser.

Sedan början av 1960-talet har det funnits en bred diskussion om kvinnliga präster i LKK, speciellt i Sverige och i Nederländerna

Någa biskopas beslut

I ett brev daterat den 21 september 2002, adresserat till kyrkans alla biskopar, meddelades det att den nederländska provinsen hade beslutat att öppna Minor Orders för kvinnor.

Av den anledningen kallade presiderande biskop Ian Hooker till en Emergency Synod i ett brev daterat en månad senare. Den 13:e General Episcopal Synod startade den 8 december 2002 i Tekels Park, London.

Det var för vår del av kyrkan en mycket viktig synod och det är därför jag vill referera valda delar av mötet:

Det var 14 biskopar personligen som var närvarande och 14 biskopar genom ombud.

Efter inledande formaliteter, övergick mötet till situationen i den holländska provinsen.

Det bekräftades av de närvarande nederländska biskoparna att den 17 november 2002, ägde 3 ordinationer av kvinnor till Minor Orders, rum i Amersfoort. På den holländska regionalbiskopens Bishop Draaismas begäran, genomförde biskop Frank den Outer ordinationerna. Biskop Draaisma deltog inte vid mässan. Biskop Degenaars var närvarande men inte i koret.

Bishop Degenaars anförde bland annat:

Forts. sid. 7

Helgutflykten med Sakramental Välsignelse-andakt på Capella Ecumenica

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård. Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

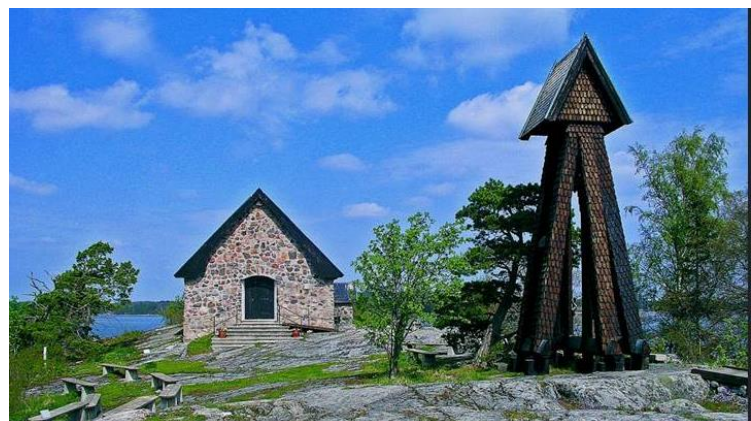
Vi träffas sedan vanligt i Söderköping lördag 26/7 kl 17.00 vid parkeringen mitt emot Mangelgården.

På söndagen 27/7 avgår båt från Kungshällsudden kl. 10.00 och 10.30.

Upplysningar:

Bp Krister Fast 070-677 99 82

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Fråga biskopen

Under denna rubrik finns det möjlighet att sända in frågor om framförallt sådant man möter när man besöker LKK och deltar i våra gudstjänster men även om sådant som har med liturgi och katolska traditioner att göra. Om du har något du undrat över så skicka in din fråga till Biskopen. Skicka din fråga till redaktionen, se sista sidan.

Biskop Krister svarar:

Rökelse används i katolska gudstjänster av flera skäl:

- 1. Symbol för böner som stiger till Gud** – I Psalm 141:2 står det: *"Låt min bön vara som rökelse inför dig."* Rökelsen representerar de troendes böner som stiger upp till Gud.
- 2. Helgande och rening** – Rökelsen används för att välsigna och rena altaret, prästen, församlingen och heliga föremål, som ett tecken på vördnad.
- 3. Påminnelse om det gudomliga mysteriet** – Den svävande röken och dess doft skapar en känsla av helighet och påminner om att vi befinner oss i Guds närvaro.
- 4. Koppling till himmelsk dyrkan** – I Uppenbarelseboken 8:3-4 beskrivs hur änglarna offerar rökelse vid Guds tron, vilket visar att rökelsebruket har biblisk grund.

Användningen av rökelse varierar mellan olika katolska kyrkor och församlingar, men den förekommer ofta i Liberala Katolska Kyrkans gudstjänster och alltid vid firandet av den heliga Mässan.

Forntida och bibliska rötter

Rökelse har använts i religiösa ceremonier i tusentals år över hela världen. I Gamla Testamentet spelar rökelsen en central roll i tempelkulten. I 2 Mosebok 30:34-38 ger Gud Moses specifika instruktioner om hur helig rökelse ska tillverkas och användas i tabernaklet.

Rökelse var en av de tre symboliska gåvorna som de tre vise männen gav det nyfödda Jesusbarnet och det symboliserade Jesu gudomlighet och roll som överstepräst.

I Uppenbarelseboken 8:3-4 beskrivs hur rökelse blandas med de heligas böner och stiger upp till Gud, vilket bekräftar dess andliga betydelse även i den tidiga Kristna kulturen.

Tidiga kristna och antikens kyrka

De första kristna tog emellertid avstånd från rökelse eftersom den var förknippad med hedniska offer, särskilt i det romerska imperiet och också blev starkt förknippade med förföljelserna av de kristna och myndigheternas försök att identifiera kristna. Under de första århundradena av kristendomen vägrade många kristna att offra rökelse till kejsarens avbild, de som vägrade avrättades ofta. De som, för att undkomma dödsdomen, ändå

offrade rökelse inför kejsarens avbild sågs med förakt av andra kristna.

Men från och med 300-talet, när kristendomen blev en accepterad religion i Romarriket, började rökelsen återigen användas i kristna riter. När Kristendomen blev statsreligion blev biskoparna statstjänstemän och som en ärebetygelse bars rökelse framför dem. Från detta bruk smög sig beräkning av olika föremål in i gudstjänsten och integrerades i liturgin som ett sätt att helga altaret som en symbol för Kristus och förbereda för firandet av eukaristin. På samma sätt beröktes även evangelieboken och andra föremål.

Medeltiden och den liturgiska utvecklingen

Under medeltiden blev rökelsebruket en etablerad del av den latinska liturgin. Det användes i processioner, vid evangelieläsningen, och för att välsigna prästen, församlingen och de liturgiska föremålen. Rökelsekaren blev konstfullt utsmyckade, och särskilda ceremonier för beräkningen utvecklades.

Påven Gregorius den store (590–604) anses ha spelat en viktig roll i att systematisera

Forts. sid 2

Upplev mässan

i S:t Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.

För 22 år sedan *Forts från sid 1*

De demokratiska principerna är mycket viktiga i både Nederländerna och Skandinavien. Det var den skandinaviska biskopen Fjellander som introducerade begreppet kvinnliga altartjänare och biskop Söderström fortsatt detta arbete. Den svenska versionen av Mariaorden infördes vid GES11 (1996), i Sydney.

Det är viktigt att förstå då när man betraktar de dolda krafterna, för dem som följer Bishop Leadbeather, att dessa läror är nästan 100 år gamla. Vad skulle han säga idag? Jag är säker på att han skulle säga skulle vara mycket annorlunda.

Biskop Warnon konstaterade att vi är här eftersom kvinnor har ordinerats i Nederländerna. Han fortsatte med att det är ett faktum i norra Europa, att i den lutherska kyrkan (i Sverige med apostolisk succession) har man kvinnor i

Jag meddelade mötet, att sedan 1996 hade fem kvinnor uppnått den 5:e graden av Mariaorden och vi hade använt nästan samma ord som vid ordinationerna i Nederländerna.

Efter många timmars diskussion, beslutade stämman med

18 röster för och 9 emot, att biskop Draaisma skulle utslutas som medlem av det Allmänna Episcopala Synoden, eftersom han har gett biskopen Frank den Outer i uppdrag att prästviga kvinnor.

Senare försökte mötet att finna en kompromiss, genom vilken Bp Frank den Outer kan förbli medlem av synoden, men förslagen kunde inte accepterats av honom. Det frågades om en förnyelse av Bp Frank's kanoniska lydning kunde lösa problemet.

Mötet avslutades för kvällen. Bp Franks situation var enligt min mening fruktansvärd. Det var bara biskop Maurice, Bp Tom och jag som i smyg gick till hans rum för att försöka stödja honom i hans svåra beslut.

Efter att ha funderat på saken under natten, meddelade Bp Frank synoden, att han fann sig oförmögen att förnya sin kanoniska lydning och han avgick från synoden.

Det var en synod, som kännetecknas av ett minimum av förståelse och medkänsla från många av biskoparna. Vi var några som skämdes för att tillhöra synoden vid den tidpunkten.

Den 9 mars 2003 skrev jag ett förslag till GES med följande innehåll:

För att bibehålla LKK som en enhet utan sprickor, kan vi undertecknande biskopar, inte finna någon annan lösning, än att lägga fram förslaget att en regionalbiskop kan viga kvinnor i Mionor och Major Order, upp till prästämbetet, på samma sätt som män.

Brevet undertecknades av mig och av biskop Kaj Jørgensen och biskop Tom Degenaars.

Förslaget förkastades av kyrkans Interkommitté.

Trots försäkran om interkommunion utformat helt i enlighet med Canon 77, bestämde interimskommittén, under biskop Ian Hooker, sig för att inte bara förkasta det - och därmed gå miste om ett gyllene tillfälle att förena parterna i konflikten - utan kommittén gjorde också offentligt uttalande, att varje medlem i kyrkan, om han tillhörde präster eller inte, skulle bli föremål för utslutning om denne hade kontakt med de nederländska liberala katolikerna.

Forts. i Commuio nr 2

Påskens Gudstjänster

i S:t Mikael's och Alla Änglars församling

Skärtorsdagen 17 april kl 11.00

Mässa med konsekration av de heliga oljorna.

Långfredagen 18 april kl 15.00

Långfredagsgudstjänst med vördnad för korset

Påskafton 19 april kl 18.00

Påskaftonsgudstjänsten med välsignelse av påskelden och tändning av påskljuset följt av Sakramental välsignelseandakt

Påskdagen 20 april kl 11.00

Mässa, Herrens uppståndelse

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60,123 43 Farsta
mob 070-677 99 83, e-post krister.fast@lkk.se
Regionalbiskop emeritus Sten.Bertil Jakobson tel 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Bankgiro 5572-7325.
Ansvarig församlingspräst: biskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst: biskop Sten-Bertil Jakobson, Rönnyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6531 Kontonr 962 452 718

VÄSTERGÖTLAND

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1 549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Rönnyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås, 021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Peter O.Baaij

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Rönnyvägen 1, lgh 1003, 722 40 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 2-2025 är den 25 maj 2025.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särspsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

Några viktiga ord av Mäster Eckhart att meditera över:

”Om jag sålunda förvandlas till Gud, och Han gör mig till ett med sig själv, då, vid den levande Guden, är det ingen skillnad mellan oss. Somliga människor inbillar sig att de skall se Gud, som om han stod där borta och de själva här, men så skall det inte bli. Gud och jag, vi är ett. Genom att jag känner Gud genomtränger jag honom.”